

C-604/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. szeptember 28.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. szeptember 14.

Felperes:

Vapo Atlantic S. A.

Alperes:

Entidade Nacional para o Sector Energético, E. P. E. (ENSE)

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga (bragai közigazgatási és adóügyi bíróság)

Juízo Administrativo Comum (közigazgatási bíróság)

***

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEM

EUMSZ 267. CIKK

**

I. – A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga – Juízo Administrativo Comum (bragai közigazgatási és adóügyi bíróság – közigazgatási kollégium)

Az eljárás száma: 860/21. IBEBRG

[*omissis*]

**

II. – Az eljárásban részt vevő felek [*omissis*]

– **Felperes:** VAPO Atlantic S. A., [*omissis*] Guimarães.

[*omissis*]

– **Alperes:** ENTIDADE NACIONAL PARA O SETOR ENERGÉTICO, E. P. E. (ENSE), [*omissis*] Lisszabon.

[*omissis*]

– **Az eljárásban résztvevő másik fél:** FUNDO AMBIENTAL, [*omissis*] Lisszabon;

[*omissis*]

– **Az eljárásban résztvevő másik fél:** FUNDO DE EFICIÊNCIA ENERGÉTICA, [*omissis*] Lisszabon.

[*omissis*]

**

III. – Az alapeljárás tárgya és a releváns tények

III.A – A jogvita tárgya

1. A jelen jogvita az alperes által hozott közigazgatási határozatra vonatkozik, amelyben a 2020. október 25-i 117/2010. sz. törvényerejű rendelet 11. cikkének (1) bekezdése alapján 908 084 euró összegű pénzügyi kompenzáció megfizetésére kötelezte a felperest, mivel az nem bizonyította, hogy a 2020. év második negyedévében szabadforgalomba bocsátott üzemanyagok bioüzemanyagot tartalmaztak.

*

III.B – Releváns tények

1. A felperes a portugáliai üzemanyag-piacon működő vállalkozás.

2. „Bejegyzett címzett” adójogi jogállással rendelkezik.
3. Mint ilyen, nem felel meg azoknak a jogszabályi feltételeknek, amelyek a bioüzemanyagoknak a Portugáliában az általa szabadforgalomba bocsátott üzemanyagokba történő keveréséhez szükségesek.
4. Valójában a felperes az általa Portugáliában forgalmazott üzemanyagokat egy spanyolországi székhelyű társaságtól szerzi be.
5. Ez az üzemanyag tartalmaz bioüzemanyagot, de a spanyol jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően.
6. A felperes nem nyújtott be az alpereshez, és a jelen eljárás keretében sem nyújt be semmiféle bizonyítékot arra nézve, hogy az Európai Bizottság jóváhagyta volna azon jogalany önkéntes tanúsítási rendszerét, amelytől Spanyolországban az üzemanyagot vásárolja.
7. Megállapítást nyert, hogy a felperes 2020 második negyedében 7582 tonna üzemanyagot bocsátott szabad forgalomba.
8. A számláján nem rendelkezett semmilyen bioüzemanyagra vonatkozó bizonylattal, ami a hozzáadási kötelezettség teljesítésének igazolására használt módszer, holott legalább 758 bizonylattal kellett volna rendelkeznie, mivel a szóban forgó időpontban (2020 második negyedéve) 10 százaléknyi bioüzemanyag hozzáadására volt köteles.
9. Következésképpen előírták vele szemben az ezen eljárás keretében vitatott pénzügyi kompenzációt.
10. A bioüzemanyag hozzáadásának kötelezettsége a 2010. október 25-i 117/2010. sz. törvényerejű rendelet 11. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseiből következik. Nincs nyoma annak, hogy az Európai Bizottságot értesítették e rendelet tervezetéről annak közzététele és hatálybalépése előtt.

IV. – A nemzeti jog és az uniós jog releváns rendelkezései

IV.A – A nemzeti jog releváns rendelkezései

1. A 2010. október 25-i 117/2010. sz. törvényerejű rendelet 11. cikkének (1) bekezdése, amelyet a 2012. január 17-i 6/2012. sz. törvényerejű rendelettel módosított változatában (később a 2021. január 20-i 8/2021. sz. törvényerejű rendelettel módosították, amely változat a jelen eljárásban nem alkalmazható) a következőképpen rendelkezik:

„7 – Azok a jogalanyok, amelyek a 2010. december 31-i 55-A/2010. sz. törvényel módosított 2010. június 21-i 73/2010. sz. törvényerejű rendelettel

jóváhagyott Código dos Impostos Especiais (a jövedéki adóról szóló törvény) rendelkezéseivel összhangban szabadforgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozatok benyújtásával bocsátanak szabadforgalomba gépjármű-üzemanyagot, amelyeket röviden bioüzemanyag hozzáadására kötelezett jogalanyoknak neveznek, kötelesek hozzájárulni a bioüzemanyag hozzáadására vonatkozó célkitűzések megvalósításához, a következő, energiatartalomban kifejezett, az általuk szabadforgalomba bocsátott üzemanyagok mennyiségéhez viszonyított százalékos arányban, a cseppfolyósított gáz (LPG) és a földgáz kivételével:

- a) 2011. és 2012. – 5,0%;
- b) 2013. és 2014. – 5,5%;
- c) 2015. és 2016. – 7,5%;
- d) 2017. és 2018. – 9,0%;
- e) 2019. és 2020. – 10,0%.”

IV. B – A releváns uniós jogi rendelkezések

1. (A releváns nemzeti jogszabályok közzétételének időpontjában hatályos, de később a 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel hatályon kívül helyezett) 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹:
  - az 1. cikk 1–3. pontja;
  - a 8. cikk (1) bekezdése;
  - a 10. cikk (1) bekezdése.
2. [A 2009/30/EK és az (EU) 2015/1513 irányelvvel módosított] 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²:
  - a. a 2009/30/EK irányelv által beiktatott 7a. cikk (2) bekezdése.
3. A 98/70/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³:
  - a. a 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése.

¹ <http://data.europa.eu/eli/dir/1998/34/oj>

² <http://data.europa.eu/eli/dir/1998/70/2018-12-24>

³ <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/30/oj>

4. A 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1513 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴:
  - a. a 4. cikk (1) bekezdése.
5. A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ (később az (EU) 2018/2001 irányelv hatályon kívül helyezte):
  - a. a 3. cikk (4) bekezdése.

**

V – Az uniós jog értelmezésével kapcsolatos kétségek indokai

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem szükségessége azon a kétségen alapul, amelyet a 2002. október 25-i 117/2010. sz. törvényerejű rendelet közzétételkor hatályos 98/34/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettséggel kapcsolatban a felperes által javasolt értelmezés kelt.
2. Az 1996. október 25-i 117/2010. sz. törvényerejű rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a jelen eljárásra alkalmazandó változata, a 2012. január 17-i 6/2012. sz. törvényerejű rendelettel (amelyet később a 2021. január 20-i 8/2021. sz. törvényerejű rendelet is módosított) bevezetett módosítás értelmében a fentebb említettek szerint rendelkezik.
3. A szóban forgó rendelkezés kizárólag a bioüzemanyagok hozzáadásának arányát határozza meg, és nem határozza meg ténylegesen annak műszaki jellemzőit.
4. Ezenfelül e rendelkezésnek az a célja, hogy biztosítsa a 2009/30/EK irányelv 1. cikkének 5. pontjában foglaltak teljesítését, amely rendelkezés a 7a. cikket illesztette be a 98/70/EK irányelvbe [e 7a. cikk (2) bekezdéséből következik a tagállamok azon kötelezettsége, hogy előírják a forgalmazók számára, hogy a fokozatosság szempontját szem előtt tartva 2020. december 31-ig maximum 10%-kal csökkentsék a teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátást], a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében rögzített általános célkitűzést követve.
5. Az első felmerülő kétség tehát éppen arra a kérdésre vonatkozik, hogy a bioüzemanyagok hozzáadási arányának meghatározását a 98/34/EK irányelv

⁴ <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1513/oj>

⁵ <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/28/oj>

- alkalmazásában „műszaki szabványnak” kell-e tekinteni, vagy sem, és különösen, ha az „egyéb követelménynek” minősül, együttesen kell értelmezni az említett irányelv 1. cikkének (3) bekezdését és 8. cikkének (1) bekezdését, a 98/70/EK irányelvnek a 2009/30/EK irányelvvel beillesztett 7a. cikkének (2) bekezdése fényében.
6. Másfelől, és a felperes által felvetett kérdéson kívül más kérdések is felmerülnek a 98/34/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdése alkalmazása kizárásának lehetőségével kapcsolatban.
  7. Először is, a szóban forgó nemzeti jogi szabály a 98/34/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartozik-e, vagyis az „csak egy [...] európai szabvány teljes szövegét ülteti át”.
  8. Továbbá, a nemzeti jogszabály a 98/34/EK irányelv [10. cikke] (1) bekezdése harmadik franciabekezdésének hatálya alá tartozik-e, különös tekintettel a 2009/30/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és az (EU) 2015/1513 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésére.
  9. Közelebről, e bíróságban értelmezéssel kapcsolatos kétség merül fel azt illetően, hogy ezek a rendelkezések „kötelező közösségi jogszabályokban előírt védzáradékoknak” tekinthetők-e, mivel látszólag arra utalnak, hogy a tagállam csak az ezen irányelvek értelmében elfogadott nemzeti rendelkezéseket köteles közölni a Bizottsággal, anélkül, hogy a tagállammal szemben az ilyen jogszabályok tervezetének bármiféle bejelentését követelnék meg.
  10. Ha e kétség nem tekinthető megoldottnak a már megfogalmazott kérdésekre adott válasz értelmében, további értelmezési kétség merül fel a jogszabályok tervezetének bejelentésére vonatkozó kötelezettség elmulasztásának következményeivel kapcsolatban.
  11. Különösen azzal kapcsolatban merül fel bizonytalanság, hogy egy gazdasági szereplő hivatkozhat-e a nemzeti jogszabályi rendelkezések érvényesíthetőségének hiányára azzal az indokkal, hogy azok sértik a 98/34/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, és ily módon elkerülhetné, hogy alkalmazható legyen vele szemben a bioüzemanyagok hozzáadására vonatkozó kötelezettség.
  12. A jelen jogvitában meghozandó határozat szempontjából valójában annak a kérdésnek a megválaszolása a releváns, hogy ebben a konkrét helyzetben a gazdasági szereplő hivatkozhat-e az említett összeegyeztetlenségre, annak érdekében, hogy valamiképpen kivonja magát a bioüzemanyag hozzáadásának kötelezettsége alól, amely mivel azt átültették a nemzeti jogba, valójában a fent említett uniós jogi rendelkezésekből ered.
  13. Tény, hogy a Bíróság korábban már állást foglalt erről a problémáról, de mindig más jogterületeket illetően.

14. Az az ok ugyanis, amely miatt e bíróság megkérdőjelezi a jelen jogvitában a felperes által javasolt értelmezést (a nemzeti rendelkezés érvényesíthetőségének fent említett hiányát), nem más, mint hogy ez a bioüzemanyagok hozzáadására vonatkozó kötelezettség általános jellegű megsértéséhez vezetne, ami nem csak a nemzeti célkitűzést veszélyeztetné, hanem az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére és a megújuló energiaforrások használatának előmozdítására vonatkozó európai célkitűzést is.
15. A fenti okból e bíróság úgy véli e tekintetben, hogy így sérülnének azok az elsődleges környezetvédelmi célkitűzések is, amelyeket a Szerződés 191. cikke rögzít.
16. E bíróságnak nincs tudomása arról, hogy a Bíróság a mai napig döntést hozott volna a nemzeti jogszabályok érvényesíthetőségének fent említett hiányáról valamely, a jelen ügyben vitatotthoz hasonló jogterületen.
17. Valójában, a jelen bíróság kutatásai szerint a Bíróság csak a 2013. január 31-i C-26/11. sz. ügyben hozott ítéletében hozott döntést egy hasonló ügyben.⁶ Mindazonáltal a Bíróság – a jelen bíróság szerint - nem foglalt kifejezetten állást a bioüzemanyagok százalékos aránya meghatározásának jellegét illetően, mivel azt egyszerűen adottnak tekintette, mert ebben az ügyben az érintett tagállam már közölt egy első tervezetet, majd a Bizottság javaslatait beépítette a szóban forgó szabályozásba, úgy ítélte meg, hogy nem volt szükség újabb közlésre (másrészt a szóban forgó jogszabály alkalmazási köre eltért a jelen ügyben tárgyalt jogszabályétól, tekintettel arra, hogy nem csak a hozzáadandó bioüzemanyagok százalékos arányáról rendelkezett).
18. Az előző pontban kifejtettek alapján e bíróság úgy ítéli meg, hogy nincs olyan világos és egyértelmű korábbi határozat, amely lehetővé tenné, hogy eltekintsen a felsorolt kérdésekre vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásától.
19. Ezek azok az indokok, amelyek alapján e bíróság előterjeszti a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet.

VII - Egyéb információk

1. A jelen eljárás a nemzeti jog keretében sürgősséggel bír.
2. Mivel a kompenzációk negyedévenként esedékesek, ugyanebben a tárgyban más jogviták is folynak, és ezek a felmerült kérdésekkel kapcsolatos

⁶ EU:C:2013:44

esetleges döntésig függőben vannak, ezért a jelen kérelem szükségessége ezek vonatkozásában is fennáll.

A BÍRÓSÁG ELÉ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉSEK

A fentiekre tekintettel az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatal céljából e bíróság a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

1. Úgy kell-e értelmezni a 98/34/EK irányelv 1. cikkének 3. pontját, hogy az ugyanezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a bioüzemanyagok azon százalékos arányának meghatározása megfelel az „egyéb követelmények” fogalmának, amely arányban egy meghatározott gazdasági szereplő a 98/70/EK irányelvnek a 2009/30/EK irányelv által beillesztett 7a. cikke értelmében és a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt célkitűzésnek megfelelően köteles bioüzemanyagot hozzáadni az általa szabadforgalomba bocsátott üzemanyaghoz, mint a vitatott nemzeti jogszabály esetében is?
2. Úgy kell-e értelmezni a 98/34/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, konkrétan a „kivéve, ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át” fordulatot, hogy az a 98/70/EK irányelvnek a 2009/30/EK irányelv által beillesztett 7a. cikke (2) bekezdésének értelmében, a 2009/30/EK irányelv 4. cikkében foglalt célkitűzéssel összhangban, kizár egy olyan nemzeti jogi szabályt, amely meghatározza a bioüzemanyagok hozzáadásának százalékos arányát?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2009/30/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése második albekezdésének rendelkezését, valamint az (EU) 2015/1513 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezését, hogy azok a 98/34/EK irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik franciabekezdése értelmében vett, kötelező erejű közösségi jogi aktusokba foglalt védzáradékoknak minősülnek?
4. Amennyiben az előző kérdésekre adandó válaszok fényében a jelen kérdésre adandó válasz nem bizonyul szükségtelennek, úgy kell-e értelmezni a 98/34/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, hogy a gazdasági szereplővel szemben nem érvényesíthető egy, a jelen ügyben vitatotthoz hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely a 98/70/EK irányelvnek a 2009/30/EK irányelv által beillesztett 7a. cikkének (2) bekezdését átültetve meghatározza a bioüzemanyagok hozzáadásának százalékos arányát?

Braga, 2021. szeptember 14.

A bíró

(Nuno Cerdeira Ribeiro)

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM